

Forslag, der have foreligget, navnlig i Hærslovforslaget, ere Ting, som man, under andre Omstændigheder vilde finde vare ganske gode. Navnlig erkender jeg det for et Gode, at vi komme bort fra Indkaldelse af den hele Rekrutmasse, og jeg tror ogsaa, at den Endring, der blev vedtaget ved 2den Behandling, nemlig at man undlader at indkalde de fleste af de saakaldte to Maaneders Rekrutter, oglaa er en Vinding. Det er imidlertid ikke den Vinding, jeg vil indkassere; det er derimod det Omflag, som det glæder mig at se, at der er i Højres Betragtning af de militære Udgifter i det hele taget. I en Række af Aar har det jo været saaleds, at det blev betragtet som upatriotisk, hvis man vilde anlægge en almindelig politisk Maalestok over for Sager, der vedrøre Forsvarsvæsenet. Man kaldte os vel ikke direkte for Rigssjender eller saadant noget, naar man fra vor Side, og i øvrigt ogsaa den Gang fra Flertallets Side, modsatte sig en Række militære Foranstaltninger, men man vilde dog stadig gøre gældende, at Forsvarsjagen og overhovedet militære Foranstaltninger, var noget, der var hævet højt over alle Partihensyn, og at det i Virkeligheden var en Forfeelse mod Fædrelandet, naar man tillod sig at anlægge en almindelig politisk Maalestok over for militære Bevillinger. Nu glæder det mig at høre, at Højre i saa Henseende er kommet en Smule til Fornuft. Jeg hørte med stor Tilfredsstillelse baade i Gaar og forleden Dag det ærede Medlem fra Helsingør (C. Thomsen) staa op og forklare, at vel vare disse Sager i militær Henseende meget utilfredsstillende, men man maatte af politiske Hensyn finde sig i at slaa af paa, hvad man ellers mente tjente til Fædrelandets Læve. Jeg tror, det er en lille Fordel i Debatten. Ja, det hjælper os naturligvis ikke ud over den Daarlighed, vi indlade os paa i disse Dage, og det faar maaste heller ikke stor Virkning for det første, men jeg siger, at det er dog et Fremskridt, naar man fra Højres Side nu erkender, at de militære Sager maa bedømmes ud fra det almindelige Synspunkt for Landets Anliggender, at militære Sager og Forsvarsjagen i det hele taget ikke er noget, der indtager en saadan særstilling, at de skulle være hævede over Partiformaal. Det har tilfredsstillet mig i disse Dage at se, i hvilken Grad Højre, der hidtil har holdt paa, at Forsvarsjagen var hævet over Partihensyn, nu erkender, at de ordne Forsvarsjagen af partipolitiske Hensyn. Det var denne lille Favorit i Debatten, som jeg ikke vilde undlade at indkassere, inden vi lade denne Sag gaa fra os.

Lauridsen: Jeg kan ikke lade denne Sags Behandling gaa til Ende uden at bringe det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgfreds (Wojfen) en oprigtig Tak, dels fordi han, der fra Begyndelsen af har været en saa oprigtig og ærlig Modstander af Kjøbenhavns Befæstning, har vundet den Sejr over sit Sind, som Salomon, Davids Søn, kalder den største Sejr her i Verden, dels fordi han i 1888 forhindrede det Forlig, som, saaledes som det nu er bekræftet ved edelige Vidneforklaringer, den Gang forelaa. Dette Forlig gif som bekendt ud paa — og det er bekræftet ved edelige Vidneforklaringer, baade fra radikales, fra moderates og fra Højres Side — at samtlige Bevillinger til de provisoriske Love og Foranstaltninger skulde udgaa af Finansloven, at alle de af Regeringen udstedte provisoriske Love skulde udleveres Folketinget til Forkastelse, at Folketinget skulde forpligte sig til at stemme for en særskilt Lov om de saakaldte Kriminalrets-assessorer, at der skulde opføres paa Tillægsbevillingsloven Bevilling til Generalerne, og fremdeles at der skulde bevilges 6—8 Mill. Kr. til Anvendelse paa Regeringens Ansvar til Foranstaltninger til Sikring af Danmarks Neutralitet. Jeg vil ikke alene paa egne Begne, men ogsaa paa en nu afdød politisk Vens Begne, nemlig Taubers, bringe det ærede Medlem en Tak, fordi han i 1888 modsatte sig det Forlig. Hvis man nemlig i 1888 var indgaaet paa dette Forlig, vilde et Forlig, som i to Retninger havde været adskillig bedre, være kommet 6 Aar for tidligt. Jeg takker ham oprigtig, fordi han, for at det den Gang ikke skulde ske, havde Mod og Lyst til at modsætte sig, at Kriminalrets-assessorerne bleve bevilgede ved en ordinær Lov, og nu har Mod til at gaa med til, at de indsættes paa Finansloven paa et Tidspunkt, hvor de ikke kunde komme til Afstemning her i Tinget, fordi han, stønt Grundloven udtrykkelig foreskriver, at enhver Forandring i den dømmende Magt skal ske ved Lov, har haft det borgerlige Mod paa Finansloven at indsætte Sagerne til to Assessorer, som nu ved Loven ere forkastede her i Tinget, saaledes at Assessorerne ere bortfaldne, medens Sagerne staa og vente paa dem. Jeg takker ham ogsaa for, at han, der altid har interesseret sig for Danmarks Neutralitet og altid har været en saa oprigtig Modstander af Kjøbenhavns Landbefæstning, den Gang ikke kunde gaa med til at stemme for de 6—8 Millioner, som forlangtes til Anvendelse paa Regeringens Ansvar til ekstraordinære Foranstaltninger til Danmarks Neutralitet, medens der